

Ny medaljör

Jag är född och uppvuxen på en gård i Karby, Rasbo som jag numera är ägare till i fjärde generationen. Möjligen är känslan för hembygden i Rasbo därför särskilt stark. Så långt jag kan minnas har intresset för bygdens kultur och historia alltid funnits. Tidigt gick mina upptäcktsfärder till fornborgar, skålgropar och gränsrösen och har med åren kombinerats med orientering, en sport som gav både naturupplevelser och hygglig fysik. Detta i sin tur lade grunden till ett aktivt motionerande med bl.a. deltagande i ett antal maratonlopp och Öppet Spår/Vasalopp, aktiviteter som jag fortfarande utövar. Under de senaste tio åren har även bergsbestigning ingått som en upplevelse- och motionsform.

Åter till mitt intresse för historia, speciellt kulturhistoria och alldeles särskilt för området Rasbo. Redan under 1970-talet föddes idén om att dokumentera delar av bygdens ursprung och utveckling, men som på grund av min dåvarande familjesituation inte kunde genomföras.

Jag hade då utbildat mig till byggnadsingenjör och bildat familj. Men 1980 startade ett projekt som kom att ta 12 år att genomföra: att inventera alla torp och backstugor i socknen. Detta skedde samtidigt som min arbetsplats var belägen först i Gävle och därefter i Stockholm. Tack vare de upplevelser de glömda torpen och backstugorna gav, blev det möjligt att kombinera detta med arbetet. Under 1990-talet tog arbetet som vd i ett rikstäckande företag att kräva mera av min tid varför dokumenterandet blev mera sporadiskt med en del mindre artiklar under åren. Min plan var då att avsluta yrkeskarriären vid 58 års ålder för att ägna mig åt andra intressen, en plan som delvis genomfördes. Heltidsanställningen upphörde men ersattes av uppdrag som ordförande i ett antal bolag och branschföreningar. Trots detta kunde ett nytt projekt startas. Att inventera gårdar blev en naturlig fortsättning från tidigare torp och backstugor. Gårdarna, som faktiskt i mångt och mycket sammanfaller med

bygdens äldre historia, har varit synnerligen intressant att fördjupa sig i. Många intressanta besök med intervjuer har ingått i inventeringen, varvat med spännande läsning i olika arkiv, där inte minst äldre kartor varit viktigt underlag för att förstå utvecklingen. Materialet har med åren vuxit i omfång och kommer vid planerad publicering av en bok under hösten 2009 att omfatta över 400 sidor.

En som inspirerat och väglett mig i mitt sökande i olika källor är Ingvar Eriksson i grannsocknen Rasbokil. Det har resulterat i en bok som vi skrev tillsammans. Boken "Frötunas äldre historia" handlar om den gamla säterigården Frötuna i Rasbo med anor från medeltiden och som utkom 2007. Rasbo hembygds-gille har varit en naturlig förening att delta i under åren, som styrelseledamot och i redaktionskommittén för boken Rasboglimtar som utges vart femte år. I och med att jag numera lämnat alla uppdrag från yrkeslivet har engagemanget även för Rasbo kulturförening inneburit

att jag sedan tre år tillbaka är dess ordförande, en förening som genom en grupp entusiaster från Rasbo, Rasbokil, Stavby och Tuna arrangerar Kulturveckan i Rasbo, under 2009 för tionde året.

Att motta Upplands fornminnesförenings och hembygdsförbunds förtjänstmedalj kändes synnerligen hedrande, speciellt när jag ser vilka som tidigare år tilldelats medaljen, därför ber jag att få framföra ett stort och varmt tack.

Lars-Erik Karlsson

